

Foto Fred Doeleman

Viva Vivaldi – een korte terugblik

Eindelijk – na twee jaar konden en mochten wij weer een concert geven. Ons laatste concert dateerde van 12 december 2019. Corona was daarna de grote spelbreker. We waren dus zonder meer toe aan het geven van een concert. En wat een gelukkige keuze om de vreugdevolle muziek van Vivaldi te zingen! Het was al een feest om dat te repeteren, laat staan om dat tijdens een concert in de Marekerk ten gehore te mogen brengen.

Met wat meer en andere spanning dan anders verzamelden we op zaterdagmiddag 27 november in de Marekerk voor de generale repetitie. QR-code, handgel, zelftest, mondkapje. Dat zijn de ingrediënten die bij een concert in coronatijd horen. De spanning die we voelden was tweeledig. Ten eerste toch dat aparte gevoel van 'is het verstandig dat we dit doen, is het veilig genoeg'. Het bestuur had er alles aan gedaan om veiligheid te creëren en zodra de generale begon, verdween die vreemde spanning. Ook de spanning die een generale repetitie met zich meebrengt verdween al snel. We maakten kennis met orkest en solisten, en ook met de akoestiek. Even wennen om weer naast elkaar te zitten (in plaats van op 1,5 meter) en niet alleen je eigen stem te horen.

Het concert was een feest. Vanaf de eerste maat waren we als koor goed bij de les. Eerst Dixit Dominus RV 595, gevolgd door Magnificat en tot slot het Gloria. Het werd steeds feestelijker! De stemmen van de solisten kleurden prachtig bij elkaar in de verschillende duetten. Het feestelijke trompetje had alle ruimte in de koepel van de Marekerk. Vanaf het koorpodium was goed te zien dat het publiek genoot, soms zelfs ontroerd was. Dat is fantastisch om te zien voor een koor.

Ging alles vlekkeloos? Nee, er is altijd wel iets wat minder goed gaat. Voor het eerst sinds lange tijd weer een koorklank ervaren in het koor was natuurlijk bijzonder fijn, maar ook iets waar we eigenlijk iets meer aan hadden willen wennen. De akoestiek, het orkest erbij en de afstand tot orkest, en vooral naar elkaar waren we wat ontwend!

Het zijn over het algemeen dingen die je als uitvoerende ervaart, het publiek heeft daar geen of amper weet van, hoort het vermoedelijk ook niet. Dat bleek wel na afloop uit de reacties. Veel toeschouwers deelden met ons dat ze het best een stap vonden om weer naar een concert te gaan, maar dat ze blij waren dat ze gekomen waren. Onze bezoekers waren duidelijk even een avond los van alle coronaperikelen, hadden genoten. "Jullie hebben ons echt een onvergetelijke avond bezorgd".

Zaterdag 20 november 2021
Viva Vivaldi
Maria Koroleva – sopraan
Rosina Fabius – mezzosopraan
Kamerorkest Concerto Brabant
Dirigent Bernhard Touwen

Geschreven vanuit de optiek van een koorlid